

EROI AI SATELOR DIN CÎLNIC, PARTICIPANȚI LA LUPTELE PENTRU INDEPENDENȚĂ ȘI LIBERTATEA PATRIEI

VASILE POPESCU

Faptele istorice arată că românii și strămoșii lor nemișlociți din spațiul carpato-danubiano-pontic, cu o vechime de mai multe ori milenară, au o zbuciumată și glorioasă istorie. Noile generații ale României socialiste au încorporat în profilul lor spiritual conștiința adevărului incontestabil al vechimii, unității și continuității neîntrerupte în aceeași vatră dacică milenară a poporului căruia îi aparțin. Realitatea dovedită prin mărturii și aprecieri de tot felul, evidențiază cu claritate faptul de necontestat că poporul român, prin strămoșii săi cei mai îndepărtați, s-a aflat aici, în spațiul carpato-danubiano-pontic, din timpuri imemorabile.

În șirul evenimentelor fundamentale din glorioasa istorie a poporului român se înscriu, la loc de frunte, două mari momente hotărâtoare pentru destinele sale, pentru afirmarea sa liberă și independentă în rîndul națiunilor lumii — cucerirea la 9 mai 1877, a independenței depline de stat a României, și victoria asupra fascismului la 9 Mai 1945, pe care o coincidență istorică le-a situat în aceeași zi de 9 Mai.

Dobîndirea la 9 Mai 1877, a independenței depline de stat a României, a fost consfințită prin războiul just, de eliberare, din 1877—1878. Pe cîmpul de onoare, peste 10.000 de ostași români au pecetluit cu singele lor independența țării. Se cuvine să arătăm, că mulți tineri, din satele comunei Cîlnic, și-au adus cu prisosință contribuția la încheierea victorioasă a războiului, la cucerirea independenței depline de stat a României. Informațiile culese, ca și documentele de arhivă ale vremii atestă, participarea a numeroși ostași din acest ținut al Gorjului, dintre care mulți și-au dat viața în luptele grele de la Vidin și Plevna. Printre eroii neamului căzuți pe cîmpul de luptă, în războiul din 1877—1878 cităm pe Dumitrașcu Popescu, Gheorghe Șuitaru, Constantin Tigăran și Dumitru Barbonie.

Statul român independent a devenit centrul polarizator al întregii națiuni române, spre București îndreptându-se privirile românilor din teritoriile românești supuse încă dominației străine „Fără dobândirea independenței de stat — aprecizează secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu — România nu ar fi putut să-și asigure dezvoltarea și nu ar fi putut să se afirme din plin atât ca națiune cât și pe plan internațional“.

În anii care au urmat s-au creat condiții pentru dezvoltarea României moderne, pentru desăvârșirea unității naționale de stat.

Continuitatea, ca și vechimea poporului, conștiința unității, ca și lupta pentru înlăptuirea acesteia, constituie una din cele mai pregnante realități care a străbătut întreaga istorie a poporului român.

Declanșarea primului război mondial, decizia luată de România de a participa activ la război, alături de Antantă se impune ca un act legitim, justificat istoricește, determinat logic de necesitatea desăvârșirii unității statale. Dealtfel, în convenția de alianță încheiată la 4/17 aug. 1916 de România cu Rusia, Anglia, Franța și Italia, Antanta a recunoscut dreptul României de a-și uni la sfârșitul războiului toate teritoriile românești. Pentru aceasta a intrat România în război, pentru aceasta au luptat soldații români în trecătorile Carpaților, pe Jiu și pe Olt, în Dobrogea, pe Argeș, în campania din 1916, ori la Mărăști, Mărășești și Oituz în vară anulului 1917.

Participînd la război pentru cauza națională, comuna Cîlnic a dat un greu tribut de sînge pe fronturile de luptă. Din numărul de 301 participanți la război, 86 și-au dat viața, în cinstea Jor, în fiecare sat s-au ridicat monumente care atestă venerația și respect față de eroii neamului, în fața cărora cu deplin respect ne înclinăm.

Distrugerile imense, pierderile de vieți omenești, lipsurile și suferințele provocate de ocuparea vremelnică de către trupele germane a o parte din teritoriul patriei noastre au determinat o creștere a luptei de rezistență împotriva ocupanților. Este demnă de remarcat inițiativa locuitorului Alexandru M. Dondera, cunoscut în comună sub numele de Alexandru lui Mihai, care în 1917 a protejat pe învățătorul Victor Popescu de la Valea cu Apă, ce lupta împotriva ocupației nemțești. Deși cunoștea locul de adăpostire al acestui învățător, Alexandru Dondera, găsindu-se în fața patrulei

germane, pentru a fi executat, a negat totul și la insistența și protestele femeilor, copiilor și bătrânilor ce au fost adunați în fața școlii, a putut fi pus în libertate.

La 8 Mai 1921, pe temelia României reîntregite s-a făurit Partidul Comunist Român, care și-a asumat misiunea istorică de a apăra interesele naționale, independența și suveranitatea țării, și totodată, de a lichida asuprirea și exploatarea, de a realiza o societate a dreptății sociale și naționale, societatea socialistă.

Anii de pace după primul război mondial au fost întunecați, chiar de la început, de apariția fascismului într-o serie de state din Europa. Orizontul vieții internaționale a fost întunecat de instaurarea la cîrma Germaniei a fascismului hitlerist. Aceasta a constituit o gravă amenințare pentru pacea și securitatea europeană, pentru integritatea statelor naționale, pentru pacea și independența popoarelor.

Dorința de expansiune a Germaniei hitleriste de a cuceri și domina țările europene a dus la declanșarea celui de-al 2-lea război mondial, în care România, sub dictatura militară a lui Antonescu și sub presiunea gărzilor legionare de tip fascist a fost atrasă în război, peste voința maselor populare și cercurilor progresiste, împotriva Uniunii Sovietice unde zeci de tineri din satele comunei Cîlnic și-au dat viața. Împingerea României în războiul antisovietic a dus la adînci nemulțumiri și frămîntări în rîndurile țărănimii muncitoare, lovită de concentrări și rechiziții. Țăranul Mogoș Ion din satul Pinoasa, cu o proprietate de 0,75 ha., tată a două fete mici, a refuzat să execute ordinul de mobilizare și a stat fugit prin păduri timp de 9 luni de zile după care a fost prins și trimis cu forța în război, unde și-a pierdut viața în iarna anului 1943.

Prin înfăptuirea victorioasă a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, poporul nostru s-a angajat cu întreaga armată, cu toate forțele sale materiale și umane alături de armata sovietică, de întreaga coaliție antifascistă, în războiul antihitlerist, pînă la înfrîngerea definitivă a Germaniei naziste. Exprimînd voința și hotărîrea de luptă a poporului, întreaga armată română, în care se găseau înrolați și cetățeni din comuna Cîlnic, a luptat cu vitejie pentru izgonirea trupelor hitleriste de pe teritoriul țării.

Din satele comunei Cîlnic, la războiul antihitlerist au luat parte 386 ostași dintre care 9 ostași și 3 ofițeri au fost

înrolați în diviziile Tudor Vladimirescu și Horia, Cloșca și Crișan. Și-au dat viața în luptele grele de la Turda, Oradea, Tisa, Budapesta și munții Tatra 67 ostași, printre care se numără: Văduva Gheorghe, maior, Isar Nicolae, Negrea Ion, Pîrvulescu C-tin-Dină, Ciocîrlie Gh. Gheorghe, Ciocîrlie Nicolae — învățători, ofițeri și ostașii Mocioi Aurel, Iovițoiu Gh., Mocioi N. Ion, Ișfan C-tin, frații Ion și Gh. Ciocîrlie. În prezent 87 de foști luptători poartă insigna de „Veteran al războiului antifascist”.

Aspirațiile fundamentale cu care s-a identificat poporul român de-a lungul zbuciumatei sale istorii, dorința sa de a fi liber, independent și suveran, de a trăi în deplină unitate aveau să capete adevăratele dimensiuni, cu rezonanțe internaționale, care abia au putut fi întrevăzute de cele mai vizionare minți ale trecutului nostru, în epoca inaugurată de revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și anti-imperialistă care a deschis calea înfăptuirii revoluției democratice, a revoluției socialiste și construirii societății socialiste.

Învățămintele anilor premergători și ai anilor celui de al 2-lea război mondial atestă cu putere că astăzi trebuie dusă o luptă susținută pentru dezarmare, și, în primul rînd, pentru dezarmare nucleară. Trebuie respinsă cu fermitate activitatea cercurilor reacționare, neofasciste ce propagă fascismul, ura între popoare, anicomunismul. „Trebuie să tragem toate învățămintele — subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu — să facem totul pentru a nu se mai repeta, în nici o țară, dictatura fascistă, pentru a asigura libertățile democratice ale popoarelor, dreptul lor de dezvoltare liberă, independentă”.

Vocația libertății, independenței, a solidarității pașnice pe care poporul român și-a manifestat-o permanent, este pusă în zilele noastre în valoare mai pregnant ca oricînd.

Poporul român acționează strîns unit în jurul partidului al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru înfăptirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XIII-lea și Conferința Națională ale partidului și își reaffirmă hotărîrea de a lupta și în viitor cu aceeași consecvență pentru făurirea unei lumi eliberate de spectrul războaielor, o lume a colaborării, păcii și progresului.